

عددخبر

۲۲

میلیون

زمان پرداخت ۲میلیون تومان تسهیلات
کروناایی به افرادی که شغل ثابت ندارند،
هنوز مشخص نشده است

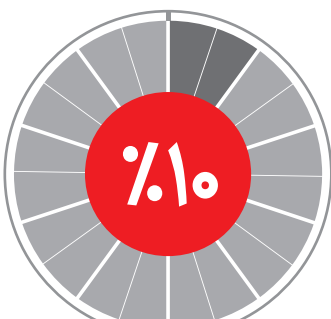
حسین میرزایی، سخنگوی تسهیلات حمایتی کرونا با اعلام این خبر به ایرنا گفت: «چندین جلسه درباره زمان واریز این تسهیلات و تعیین سازوکار لازم برای اعتراض افراد برگزار شد اما به جمع‌بندی نرسیدیم.» □

۳۷

هزار

۳۷هزار شکایت در ۲ماه نخست امسال
از وضع ارتباطی کشور ثبت شده است

تازه‌ترین گزارش سامانه ۱۹۵ نشان می‌دهد کاربران در دوماه نخست امسال، بیش از ۳۷ هزار شکایت از وضع ارتباطی کشور به ثبت رسانده‌اند که به ۲۸ هزار شکایت رسیدگی شده و خاتمه یافته است. گفتنی است که ۲۳ هزار شکایت به وضع اینترنت کشور مربوط بوده است. □

تقاضای نفت در سال ۲۰۲۰ با کاهش
۱۰٫۸ درصدی روبه‌رو خواهد شد

خبرگزاری «ترند» جمهوری آذربایجان، مرکز ریسناد انرژی، کاهش ۱۰٫۸ درصدی تقاضا نفت محادل ۱۰٫۷میلیون بشکه بیشتر نسبت به سال گذشته میلادی را برای سال ۲۰۲۰ میلادی پیش‌بینی می‌کند. برآوردهای مرکز ریسناد انرژی نشان می‌دهد که کل تقاضای نفت در سال ۲۰۱۹ تقریباً ۹۹٫۵میلیون بشکه در روز بوده که اکنون پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال ۲۰۲۰ به ۸۸٫۸میلیون بشکه در روز کاهش یابد. □

کاهش رشد نقدینگی ایران

[ایلنا] پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول از اقتصاد ایران نشان می‌دهد که رشد نقدینگی از ۳۵٫۸ درصد در سال ۹۸ به ۱۹٫۵ درصد در سال جاری خواهد رسید که ۱۶٫۳ درصد کاهش را نشان می‌دهد. رشد نقدینگی ایران در سال ۱۳۹۷ برابر با ۲۲٫۳ درصد بود که این رقم برای سال ۹۸ به ۳۵٫۸ درصد رسید. با این حال در سال ۱۳۹۹ رشد نقدینگی به ۱۹٫۵ درصد خواهد رسید که کاهش ۱۶٫۳ درصدی را به ثبت خواهد رساند. □

احمد مظفری، چایکار: «در سال‌های نه‌چندان دور بازار چای ایران در سیطره کامل بازرگانان بود، اگرچه امروز هم این جریان قدرتمند وجود دارد اما برخی محدودیت‌ها شیب تند سرازیرکردن چای خارجی به بازار ایران را کمتر کرده و همین فرصتی ایجاد کرده که چای ایرانی بتواند جای خود را در بازار داخلی پیدا کند. حال اگر مجدداً امکان نامحدود به واردکننده چای داده شود و دست چایکار داخلی قرار گیرد، باز هم به مسیر سال‌هایی که چای وطنی رو به زوال بود، باز خواهیم گشت»

عبدالحسین طوطیایی، کارشناس کشاورزی: «اقدامات سازمان چای ایرانی در حوزه‌های گوناگون بیش از آنکه زیرساختی باشد، مقطعی است و اگر قرار باشد چای ایرانی به جایگاهی که لیاقت آن را دارد برسد، باید از پایه‌ای‌ترین کمک‌ها به باغدار برای نگهداری از خاک و کودی که داده می‌شود تا کنترل مافیای قدرتمندی که شاهکار واردات چای را در دست دارد، شروع کرد و خشت‌ها را هم‌تراز چید تا در انتها حاصل کچ نباشد» □

چند سالی است که به سبب توجه دولت مستقر به کشت و صنعت چای ایرانی تکاپو در سازمان چای که حدود یک دهه پیش برای کمک به تولید چای کیفی در کشور و کمک به گسترش و تنظیم بازار چای داخلی تشکیل شد، بیشتر دیده می‌شود. هرچند این سازمان در سال‌های ابتدایی روند کندی برای عمل به وظایف ذاتی‌اش از خود نشان داد، اما عملکرد سالیان اخیر آن نشان‌دهنده رسیدن به نگاهی منطقی در سازمان چای است.

برای رسیدن به ردپایی از نگاه منطقی در این سازمان به کاستی‌ها در کشت و صنعت چای ایرانی می‌توانیم به صحبت‌های حدوداً یک ماه پیش رئیس سازمان چای کشور نگاهی بیندازیم. آنجا که او به سطح زیر کشت چای اشاره کرد و گفت: «در ۲۰ سال گذشته به‌ویژه از سال ۷۹ به بعد صنعت چای دچار فرازونشیب‌های زیادی شده است. در گذشته ۳۲ هزار هکتار باغ چای فعال در گیلان و مازندران وجود داشت که محصول آن برداشت می‌شد، اما به علت برخی اتفاقات ناخوشایند این سطح زیرکشت کاهش پیدا کرد.» حبیب جهانساز در ادامه می‌گوید: «باغات فعال چای طبق دفترچه‌هایی که کشاورزان سال گذشته برای تحویل برگ سبز تولیدشده به کارخانجات چایسازی ارائه دادند، ۲۰ هزار هکتار است. اما هدف‌گذاری سازمان چای درحال حاضر احیای باغات چای رها شده و رسیدن به عدد ۲۵ هزار هکتار باغ چای فعال و قابل بهره‌برداری است.» او با اشاره به اینکه بهره‌برداری اقتصادی صنعت چای کشور تا همین چند سال گذشته به علت واردات چای خارجی در حالت ایهام بود، گفت: «سال گذشته ۱۶۱ کارخانه چای سازی برای خرید برگ سبز چای کشاورزان با این سازمان قرارداد بستند، درحالی‌که در سال ماقبل آن تنها ۱۲ کارخانه اعلام آمادگی کرده بودند.» همین مسئله نشان می‌دهد درد تا حدودی برای سازمان چای به‌عنوان متولی حاکمیتی چای‌روشن است و تلاش‌ها به نظر برای درمان، در جریان. اما همان‌طور که چایکار و کارشناس این حوزه به «شهروند» گفتند اقدامات در دست انجام ناکافی است.

افزایش واردات، ترسی به جان چای ایرانی

با تمام آنچه باغداران کشت‌کننده برگ سبز چای، کارخانه‌دار تولیدکننده چای سیاه و کارشناسان این حوزه می‌گویند و همگی حکایت از عزم جزم برای احیای جایگاه چای ایرانی دارد، اما اگر نگاهی به کاستی‌های بیندازیم خواهیم دید با تمام آنچه سازمان چای از تلاش‌های در جریان در این حوزه می‌گوید، هنوز راه سخت و درازی برای رسیدن به جایگاه مطلوب برای چای ایرانی پیش‌پای‌قرار دارد.

بررسی آمارهای گمرک ایران نشان می‌دهد طی ۱۱ ماه سال ۱۳۹۸ بیش از ۷۵ هزار تن چای خارجی وارد کشور شده است که این میزان در مقایسه با واردات نزدیک به ۵۴ هزار تنی سال ۹۷، رشد ۴۸ درصدی را نشان می‌دهد. در مورد دلایل رشد ۴۸ درصدی واردات چای هیچ توضیحی از سوی نهادهای مسئول از جمله سازمان چای یا وزارت جهاد کشاورزی ارائه نشده است، اما فرضیه‌های مختلفی وجود دارد، از جمله اینکه ممکن است این امر به دلیل افزایش نیاز بازار به واسطه کاهش قاچاق این محصول رخ داده باشد، همچنین فرضیه محتمل‌تر این است که به دلیل سیاست‌های احتیاطی دولت مبنی بر فراوانی کالاهای اساسی در بازار، واردات چای هم‌مانند دیگر محصولات رشد قابل توجه داشته است. موضوع افزایش واردات خود به تنهایی نشان می‌دهد هرچند اقداماتی برای احیای جایگاه نوشیدنی مطبوع ایرانی در بازار جریان دارد، اما دست قدرتمند واردات فشاری است بر دست ضعیف تولید و هر چند چایکار زحمتکش ایرانی با کارخانه‌دار چای که زحمت گردش چرخ‌دنده‌های صنعت چای را برعهده دارد، تلاش کند تا این دغدغه واردات‌فزا بنده مرتفع نشود، چای‌مطلوب وطنی آن‌طور که انتظار می‌رود نمی‌تواند مهبای حضور در خانه‌ها و کافه‌ها و نوش جان مصرف‌کننده ایرانی شود. □

ایرنا

احوالات امروز چای، نوشیدنی محبوب ایرانیان چگونه است؟

تهدید چای ایرانی با واردات

مسیر سال‌هایی که چای وطنی روبه‌زوال بود، باز خواهیم گشت،» او یادآور می‌شود: «اگرچه امروز بازار مصرف داخلی چای وطنی شرایط بهتری را تجربه می‌کند اما تولید هنوز به سطح مطلوب و مورد انتظار نرسیده و با توجه به آنکه نیاز داخلی بیش از ۱۰۰ هزار تن چای خشک برآورد می‌شود، تولید چای ایرانی در خوشبینانه‌ترین حالت تنها پاسخگوی یک چهارم این تقاضاست.» این چایکار کهنه‌کار، کمک به کارخانه چای‌سازی را در کنار کمک به باغدار برای بهبود کیفیت و افزایش ظرفیت در کنار برندسازی و بسته‌بندی مناسب بسیار حایز اهمیت می‌داند و می‌گوید: «امروز ظرفیت کارخانه‌های چای‌سازی در کشور کمتر از میزان برگ سبز تولیدی است و همان‌طور که باغداران تلاش می‌کنند در حوزه تولید برگ سبز ظرفیت و کیفیت را افزایش دهند، باید این موضوع در ارتباط با کارخانه‌ها نیز بیش از آنچه تا به حال انجام شده، محقق شود.»

هنوز کاستی‌ها کم نیست

در کنار چایکار نگاه بیرونی یک کارشناس نیز به احوالات امروز این نوشیدنی خوش‌طعم ایرانی می‌تواند تصویر گویاتری به دست دهد. عبدالحسین طوطیایی، کارشناس کشاورزی یکی از همین افراد است که به سبب پژوهش‌هایی در این عرصه انجام داده، احاطه خوبی در حوزه چای به‌خصوص در حوزه باغداری و تولید برگ سبز چای دارد. این کارشناس کشاورزی در گفت‌وگو با «شهروند» در رابطه با احوال امروز کشت و صنعت چای ایرانی این‌طور ابراز عقیده می‌کند: «اقدامات دولت در حمایت از چای داخلی تا مادامی که سیاست ملی و منسجمی در رابطه با واردات چای اتخاذ نشود، نتیجه‌بخش نخواهد بود.» طوطیایی همچنین خاطرنشان می‌کند: «امروز سطح زیر کشت چای به دلایل عدیده از جمله واردات لجام‌گسخته طی سالیان متمادی در کنار کشفی‌ده شدن تولید به سمت بی‌صرفه‌بودن و چندین عامل دیگر منجر شد تا هزاران هکتار باغ چای تغییر کاربری داده شود و این سبب شد تا روند تولید برگ سبز چای سال به سال کاهش یابد.» او می‌افزاید: «اگر میزان سطح زیر کشت چای و تولید برگ سبز چای و همچنین میزان فراوری آنها و تولید چای خشک را در سال‌هایی چون ۷۶ و ۷۷ ببینیم و آن را با آمارها در این حوزه طی سال‌ها و دهه‌های بعد مقایسه کنیم، متوجه خواهیم شد که روند به چه سویی رفته و چگونه تولید در قیاس با گذشته زمین خورده است.» این پژوهشگر حوزه کشاورزی با اشاره به اقداماتی که در چند سال اخیر از سوی باغداران و تولیدکنندگان و با حمایت‌های نسبی سازمان چای صورت گرفته است، این تلاش‌ها را در مسیر تلاش برای احیای چای ایرانی می‌داند، اما معتقد است: «با این همه زحمت‌هایی که کشیده می‌شود، اگر به موازاتش قطع دست مافیای چای صورت نگیرد، بی‌نتیجه خواهد ماند و این در گرو همکاری نهادهای حاکمیتی با باغداران و تولیدکنندگان دلسوز است و گوش شنوا و همت عالی می‌طلبد.»

طوطیایی همچنین می‌گوید: «امروز به سبب ارتقای کیفی تولیدات چای به نسبت گذشته چای ایرانی جای خود را در ذائقه بخش قابل توجهی از هموطنان پیدا کرده است و اگر مسئولان در مسیر کمک به باغدار چای ما یا کارخانجات فراوری چای بیش از آنچه امروز در جریان است، گام برندارند، یکی از بهترین فرصت‌ها برای احیای چای ایرانی از دست خواهد رفت، فرصتی که اگر نگوییم غیرقابل تکرار است، اما می‌توانیم بگوییم کمتر دست خواهد داد.» او در ادامه این‌گونه ابراز عقیده می‌کند: «اقدامات سازمان چای در احیای چای ایرانی در حوزه‌های گوناگون بیش از آنکه زیرساختی باشد، مقطعی است و اگر قرار باشد چای ایرانی به جایگاهی که لیاقت آن را دارد برسد، باید از پایه‌ای‌ترین کمک‌ها به باغدار برای نگهداری از خاک و کودی که داده می‌شود تا کنترل مافیای قدرتمندی که شاهکار واردات چای را در دست دارد، شروع کرد و خشت‌ها را هم‌تراز چید تا در انتها حاصل کچ نباشد.»

اقدامات دولتی برای احیای چای وطنی

هرچند کشت و صنعت چای در طی دهه‌های گذشته به دلیل افت وخیزهای پر شمار روز به روز شرایط نامساعدتری را تجربه می‌کرد، اما

[سجاد خداکرمی] درحال حاضر سطح زیر کشت چای در کشورمان آن‌طور که رئیس سازمان چای می‌گوید حدوداً ۲۰ هزار هکتار است اما این میزان در برابر ۳۵ هزار هکتاری که چهار دهه پیش سطح زیر کشت برگ سبز چای بوده، عقب‌گرد جدی را نشان می‌دهد. این آمار که حکایت از کوچک‌شدن اراضی سطح زیر کشت چای است، تنها مسأله‌ای نیست که بتوان آن را گواه راه‌ طی شده در دهه‌های گذشته تولید چای در کشور دانست و به حال و روز این محصول مورد طبع ایرانی واقف شد. بنابر آمار سازمان چای، در سال گذشته ۱۲۶ هزار و ۷۵۳ تن برگ سبز چای در کشور تولید شده که از این میزان ۲۸ هزار ۵۱۹ تن چای خشک به دست آمده است اما برای فهمیدن اوضاع تولید نوشیدنی محبوب ایرانیان چرا راه دور برویم، همین آمار در حدود ۲۳ سال پیش یعنی سال ۷۶ به ترتیب ۳۰۸ هزار و ۴۳۰ تن و ۶۹ هزار ۳۹۱ تن بود و این کاهش تولید چای دردی بوده که طی تمام سال‌های گذشته همواره چایکاران و کارخانه‌داران چای کشور، آن را فریاد کرده‌اند.

با این همه وقتی این روزها با چایکاران و کارخانه‌داران تولید فراوری برگ سبز وطنی برای تهیه نوشیدنی محبوب ایرانی به گفت‌وگو می‌نشینیم، آنها می‌گویند چندی است اوضاع در حال حرکت روبه‌سوی بهتری است، هرچند که هنوز تا رسیدن به شرایط مطلوب فاصله بسیار دارد. کشاورز، کارخانه‌دار و البته کارشناسان دلایل عدیده‌ای را برای بهتر شدن اوضاع مطرح می‌کنند، دلایلی که از آن جمله می‌توان به «کاهش مقطعی شیب تند واردات طی سال‌های ۹۶ و ۹۷»، «خرید تضمینی برگ سبز چای» و «پرداخت یارانه» برای خریداری برگ سبز چای از باغداران و تا حدودی هم برخی اقدامات زراعی در کنار کیفی‌تر شدن تولید چای سیاه در کارخانه‌ها اشاره کرد. دلایلی که موجب شده در کنار برخی دیگر عوامل سبب رشد تقاضای داخلی برای چای وطنی شود و شروعی باشد برای احیای وضع کشت و تولید چای، این مونس تنهایی و همنشینین مجالس انس مردم، با این همه اما آنچه روند روبه‌انجام زخم ناسور چای ایرانی با دشواری روبه‌رو کرد، افزایش ناگهانی واردات چای خارجی در سال گذشته بود. براساس آمارهای منتشرشده گمرک طی سال ۹۸ واردات چای خارجی نسبت به سال ۹۷ ناگهان ۴۸ درصد رشد کرده است. اگرچه دلایل این رشد ناگهانی اعلام نشده اما آثار مغرب آن را بر تولید داخلی نمی‌توان انکار کرد.

چای ایرانی یک چهارم بازار داخلی را در اختیار دارد

وضعیت امروز چای ایرانی هنوز آفتدها تا رسیدن به نقطه مطلوب فاصله دارد که نمی‌توان در کنار دلخوشی‌ها و دستاوردها، دردها را ندید و نگفت. اما برای گفتن کاستی‌ها و نشان‌گرفتن از مسیر درست احیای این گوهر سبز ایرانی چه کسی بهتر از چایکار دلسوزی که بر سر زمین‌های زیر کشت خون‌دل‌ها خورده و سختی‌ها کشیده است.

احمد مظفری یکی از همین کشاورزان و باغداران با سابقه است که مدت‌ها نیز مسئولیت‌های اجرایی در اتحادیه کشاورزان چای شمال برعهده داشته و به دردها و امیدهای زحمت‌کشان این عرصه مشرف است. او در گفت‌وگو با «شهروند» می‌گوید، شرایط چای در حوزه‌های کشت و صنعت طی سال‌های اخیر روندی را طی می‌کند که اگر دچار اختلال نشود، می‌تواند بسیار امیدوارکننده باشد. او می‌گوید: «در دهه ۸۰ تا میانه دهه ۹۰ شمسی کشت و تولید چای ایران رو به اضمحلال می‌رفت. هرچند این روند چندی است که متوقف شده اما هنوز زود است شرایط امروز را با شرایط چایکاری و تولید چای خشک در سال‌های میانه دهه ۷۰ که روزگار طلایی چای ایرانی در حوزه کشت و تولید محسوب می‌شد، مقایسه کرد. امروز چای ایرانی در دوران پست‌تخریب قرار دارد و تلاش باغدار، کارخانه‌دار و عرضه‌کننده امروز معطوف به بازسازی تخریب‌هاست.» این چایکار با اشاره به اینکه در سال‌های نه‌چندان دور بازار چای ایران در سیطره کامل بازرگانان بود، می‌گوید: «اگرچه امروز هم این جریان قدرتمند وجود دارد اما برخی محدودیت‌ها شیب تند سرازیرکردن چای خارجی به بازار ایران را کمتر کرده و همین فرصتی ایجاد کرده که چای ایرانی بتواند جای خود را در بازار داخلی پیدا کند.» مظفری می‌افزاید: «اگر مجدداً امکان نامحدود به واردکننده چای داده شود و دست باز او در برابر دست بسته چایکار داخلی قرار گیرد، باز هم به